

Moc osobního svědectví

Texty na tento týden

Mk 5,15–20; Mk 16,1–11; Sk 4,1–20; 1J 1,1–3; Ga 2,20; Sk 26,1–32

Základní verš

„Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“ (Sk 4,20)

Osobní svědectví má velkou moc. Jestliže cítíme Kristovu lásku a jsme měněni jeho milostí, potom máme co o něm vyprávět druhým lidem. Jedna věc je říkat, co Kristus udělal pro někoho jiného nebo pro celé lidstvo, ale něco úplně jiného je podělit se o to, co Kristus udělal pro mě osobně.

Většinou nemá smysl se s někým dohadovat o jeho osobní zkušenosti. Lidé mohou zpochybňovat tvou teologii nebo výklad konkrétního verše, mohou se dokonce vysmívat celému tvému vyznání. Ale když člověk řekne: „Kdysi jsem byl zoufalý, ale teď jsem naplněný nadějí“ nebo „Kdysi jsem neměl smysl života, ale dnes vím, proč jsem tady“, pak i člověka zvyklého pochybovat zasáhne moc evangelia.

Někteří lidé mají zkušenost náhlého, dramatického obrácení, jako tomu bylo v případě apoštola Pavla na cestě do Damašku. Mnohem častěji je však obrácení výsledkem postupného poznávání Krista, hlubokého pochopení jeho úžasné oběti a intenzivního prožívání vděčnosti za milost, kterou nám Kristus zdarma nabízí. Spasitel od základu mění naše hodnoty a směřování. Svět naléhavě potřebuje právě taková svědectví.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

NEOČEKÁVANÝ SVĚDEK

¹⁵Přišli k Ježíšovi a spatřili toho posedlého, který míval množství zlých duchů, jak sedí oblečen a chová se rozumně; a zděsili se. ¹⁶Ti, kteří to viděli, vyprávěli jim o tom posedlém a také o vepřích, co se s nimi stalo. ¹⁷Tu počali prosit Ježíše, aby odešel z těch končin. ¹⁸Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl být s ním. ¹⁹Ale Ježíš mu to nedovolil a řekl: „Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smíloval.“ ²⁰Ten člověk odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili. (Mk 5,15–20)

Osobní studium

Přemýšlej o známém příběhu zaznamenaném v **Mk 5,1–20** a soustřeď se zejména na verše 15–20. Co si myslíš, proč Ježíš poslal uzdraveného člověka do Dekapole svědčit rodině a přátelům, místo toho, aby zůstal s ním a podporoval jej?

Dekapolis byla v prvním století oblast podél Galilejského jezera, kde se – jak naznačuje název – nacházelo deset měst. Tato města spojoval stejný jazyk a kultura. Člověk posedlého zlým duchem znalo v této oblasti mnoho lidí. Svým násilným a nevyzpytatelným chováním kolem sebe šířil strach. Ježíš v něm viděl člověka, který touží po něčem lepším, proto ho zázračně vysvobodil z moci nečistých duchů, kteří ho trýznili.

Když se lidé z měst a osad doslechli, že Ježíš dovolil, aby tito nečistí duchové vstoupili do jejich stáda prasat, a ta se pak zřítily z úbočí do moře, přišli se osobně přesvědčit, co se vlastně stalo. Marek ve svém evangeliu zaznamenává: Přišli k Ježíšovi a spatřili

toho posedlého, který míval množství zlých duchů, jak sedí oblečen a chová se rozumně; a zděsili se.“ (Mk 5,15) Ten člověk byl uzdraven – tělesně, duševně, emocionálně a duchovně. Podstatou evangelia je přinést lidem zničeným hříchem obnovu a naplnění v Kristu, pro kterou byli stvořeni.

Kdo by mohl lépe oslovit lidi v oblasti Dekapole než uzdravený a změněný člověk? Ellen G. Whiteová k tomu poznamenává: „Jako Kristovi svědkové máme mluvit o tom, co jsme poznali, co jsme viděli, slyšeli a o čem jsme se přesvědčili. Pokud krok za krokem následujeme Krista, budeme mít co říci o cestě, kterou nás vede. Můžeme svědčit o pravdivosti jeho zaslíbení. Můžeme lidem vyprávět o Kristově milosti, kterou jsme ve svém životě poznali. Právě takové svědectví svět potřebuje pro svou záchranu a k takovému svědectví nás Pán povolává.“ (DA 340; TV 216) Bůh často používá neočekávané a na první pohled možná pochybné svědky, jež změnila jeho milost a kteří mohou výrazným způsobem oslovit náš svět.

Aplikace

Jaký je tvůj vlastní příběh obrácení? Co vyprávíš o tom, jak jsi uvěřil? Jaký užitek může mít z tvé zkušenosti člověk, který není věřící?

RADOSTNÁ ZPRÁVA

⁹Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. ¹⁰Ona to šla oznámit těm, kteří bývali s ním a nyní truchlili a plakali.

¹¹Ti, když uslyšeli, že žije a že se jí ukázal, nevěřili. ¹²Potom se zjevil v jiné podobě dvěma z nich cestou, když šli na venkov. ¹³Ti to šli oznámit ostatním; ale ani těm nevěřili. (Mk 16,9–13)

Osobní studium

Toho časného nedělního rána spěchaly ženy ke Kristovu hrobu. Když Ježíše naposledy viděly, byl již mrtvý – jeho tělo bylo celé krvavé a rozbité. Hruzný pohled na kříž, kde umíral, se jim natrvalo vryl do paměti. Nyní mu chtěly ještě prokázat poslední službu. Šly k jeho hrobu, aby alespoň pomazaly a nabalžámovaly jeho tělo. I když už svítalo, v jejich životech jako by vládla noc a beznaděj. Budoucnost byla bez Ježíše nejistá a netušily, k čemu upnout svou naději.

Když dorazily k hrobu, s úžasem zjistily, že je prázdný. Matouš ve svém vyprávění popisuje, jak je oslovil anděl: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl.“ (Mt 28,5,6)

V tu chvíli jejich srdce naplnila nesku-tečná radost. Temné mraky jejich smutku najednou prozářily sluneční paprsky onoho slavného rána. Všechn zámutek byl pryč. Štěstí teď zářilo z jejich tváří a místo naříkání si teď radostně prozpěvovaly.

Přečti si příběh zaznamenaný v **Mk 16,1–13**. Jaká byla první reakce žen poté, co zjistily, že Ježíš byl vzkříšen?

Když se Marie setkala se vzkříšeným Kristem, utíkala, aby tuto zprávu oznámila ostatním. Stejně na toto setkání o něco později zareagovali i další dva učedníci. O dobré zprávy je třeba se podělit a Marie ani učedníci nemohli mlčet. Kristus byl naživu! Jeho hrob byl prázdný a musí se o tom dozvědět celý svět! Ani my, setkáme-li se ve svém životě s Kristem, přece nemůžeme mlčet. Vždyť dobré zprávy je třeba říct co nejvíce lidem.

Je pozoruhodné, že navzdory opakovaným Ježíšovým předpovědím toho, co se stane – že bude zabit a pak vzkříšen –, učedníci, které si on sám vybral, odmítli uvěřit Mariinu svědectví: „Ti, když uslyšeli, že žije a že se jí ukázal, nevěřili.“ (Mk 16,11) A nevěřili dokonce ani svým dvěma blízkým přátelům a spolupracovníkům: „Ale ani těm nevěřili.“ (Mk 16,13) Jestliže tedy ani Ježíšovi vlastní učedníci nedokázali hned uvěřit, nemělo by nás překvapit, pokud ani lidé, se kterými se setkáme my, nebudou schopni okamžitě přijmout naše svědectví. Řada lidí svědectví o Kristově vzkříšení nepřijala nikdy. Ale na druhou stranu mnozí z těch, kteří byli nejprve skeptičtí, po čase „dozráli“ k tomu, že této úžasné zprávě uvěřili a jejich životy se zásadně změnily.

Aplikace

Kdy ses naposledy setkal s odmítnutím svého svědectví? Jak jsi reagoval? Co ses ze své zkušenosti naučil? Ovlivnilo toto odmítnutí tvůj vztah k těmto lidem?

SVĚDECTVÍ PROMĚNĚNÝCH ŽIVOTŮ

Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, zaslí; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem. (Sk 4,13)

Osobní studium

Raná církev rostla na začátku závratným způsobem. Na Letnice bylo pokřtěno tři tisíce lidí (Sk 2,41). V průběhu následujících týdnů se k církvi přidaly další tisíce lidí (Sk 4,4). Brzy bylo všem jasné, že se děje něco opravdu mimořádného. Tito novozákonní věřící žili s Kristem a jejich životy byly změněny. Byli proměněni jeho milostí, a proto nemohli mlčet.

Uvažuj o textu **Skutky 4,1–20**. Co se stalo, když náboženští vůdcové chtěli umlčet Petra a Jana, kteří s nadšením hovořili o vzkříšeném Ježíši? Co naznačuje odpověď apoštolů?

Apoštolové jako následovníci Krista z celého srdce toužili vyprávět svůj příběh. Boží milost změnila Petra, někdy až příliš upovídaného rybáře. Boží milost změnila Jakuba a Jana,

syny hromu, kteří měli problém ovládat vlastní vznětlivost. Boží milost změnila i skeptického Tomáše. Každý učedník rané církve měl svou vlastní zkušenost, o níž nemohl a nechtěl mlčet. Všimni si následující myšlenky z knihy *Cesta k vnitřnímu pokoji*: „Jakmile přijmeme Ježíše Krista, budeme chtít všem lidem sdělit, jak úžasného přítele jsme v něm našli. Boží pravdu, která nás zachraňuje pro věčný život a která nás mění, nedokážeme ve svém srdci zatajit.“ (SC 78; CVP 81)

Přemýšlej i o slovech náboženských vůdců: „Bůh skrze ně působil zřejmý zázrak. Všichni, kdo bydlí v Jeruzalémě, to vědí, a my to nemůžeme popřít.“ (Sk 4,16) Otevřeně přiznali, že Bůh udělal zázrak – uzdravený muž stál přímo před nimi – odmítli však změnit svůj postoj. Ale ani přes jasný odpor ze strany vlivných a mocných lidí se Petr a Jan nevzdali svého svědectví.

Aplikace

Jak souvisí poznání Krista s vydáváním svědectví o Kristu? Proč je pro vydávání svědectví o Kristu nezbytné znát jej osobně? Je na tobě znát, že ses v životě setkal se vzkříšeným Ježíšem?

PODĚLIT SE O VLASTNÍ ZKUŠENOST

¹Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. ²Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. ³Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. (1J 1,1-3)

Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. (Ga 2,20)

Osobní studium

Ve Sk 26. kapitole je popisována událost ze života apoštola Pavla, kdy stojí jako vězeň před králem Agrippou. Pavel se obrací přímo na krále a vydává své osobní svědectví. Mluví o tom, jak pronásledoval Ježíšovy učedníky a jak po svém obrácení svědčil o Kristu a o zaslíbeném vzkříšení (Sk 26,8).

Když Pavel prožil na cestě do Damašku obrácení, Pán mu řekl: „Neboť proto jsem se ti zjevil, abych tě učinil svým služebníkem a svědkem toho, co jsi spatřil a co ti ještě dám poznat.“ (Sk 26,16) Svědectví o naší víře je vždy velmi živá, dynamická zkušenost. Mluvíme o tom, co pro nás Kristus udělal v minulosti, co pro nás dělá dnes a co pro nás ještě udělá v budoucnosti.

Sdílení naší víry se nikdy nemá soustředit na nás samotné. V centru našeho svědectví stojí vždy Kristus. On je Bohem, který odpouští naše provinění, uzdravuje naše

nemoci, korunuje nás milostí a náš život naplňuje dobrem (Ž 103,3-5). Vydávat svědectví znamená vlastně mluvit o naší zkušenosti s úžasnou Ježíšovou milostí.

Porovnej dnešní texty (1J 1,1-3 a Ga 2,20). Jaké podobnosti se v nich nacházejí? V čem se Janova zkušenost podobá Pavlově?

Přestože Jan a Pavel byli v mnoha ohledech různí, oba prožili osobní setkání s Ježíšem. Jejich zkušenost s Kristem se však neomezovala na nějakou ojedinělou událost v minulosti. U obou šlo o trvajících, každodenní radost z Ježíšovy lásky a vytrvalé cesty ve světle jeho pravdy.

Může být obrácení jen jednorázová událost v minulosti? Všimni si v této souvislosti výroku o lidech, kteří své obrácení v začátcích své cesty považovali za jediné, na čem záleží: „Jako by jejich rozhodnutí pro víru kdysi dávno znamenalo, že nepotřebují každodenní obrácení. Ale obrácení potřebujeme všichni prožívat každý den.“ (4MR 46)

Aplikace

Ať už byla tvá minulá zkušenost jakákoliv (možná i nesmírně intenzivní a dramatická), je třeba mít každodenní vztah s Kristem. Proč? Proč je důležité každý den prožívat realitu Boží dobroty a moci?

MOC OSOBNÍHO SVĚDECTVÍ

²⁶ „Vždyť král to všechno zná, a proto také k němu mluvím otevřeně. Jsem přesvědčen, že mu nic z toho není neznámo. Vždyť se to neudálo někde v ústraní.“ ²⁷ Věříš, králi Agrippu, prorokům? Víš, že věříš.“ ²⁸ Agrippa odpověděl Pavlovi: „Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem.“ (Sk 26,26–28)

Osobní studium

Soustřeďme se znovu na setkání Pavla s Agrippou. Apoštol stojí před králem, který je posledním z řady židovských králů z rodu Makabejců a potomků Heroda. Agrippa prohlašoval, že je Žid, ale ve svém srdci se cítil spíše jako Říman. Zestárlý apoštol, který byl unaven svými misijními cestami a poznamenán zápasem a spory mezi dobrem a zlem, stojí před králem. Jeho srdce je naplněno Boží láskou a jeho tvář vyzařuje Boží dobrotu. Ať už se v jeho životě událo cokoli – včetně prožitého pronásledování a potíží –, může prohlásit, že Bůh je dobrý.

Agrippa je cynický, skeptický a lhostejný k jakémukoliv hodnotovému systému. Apoštol Pavel je naproti tomu naplněn vírou, je oddaný pravdě a vystupuje jako obránce spravedlnosti. Kontrast mezi těmito dvěma muži nemůže být zřejmější. Pavel během soudu žádá o slovo a Agrippa mu ho uděluje.

Přečti si text Sk 26,1–32. Jakým způsobem apoštol Pavel vydává Agrippovi své svědectví? Co se můžeme naučit z jeho slov?

Dobrota a osobní příklad otevírá srdce tam, kde je tvrdošijnost a drsnost zavírá. Pavel je zde vůči Agrippovi nesmírně laskavý a zdvořilý. Říká o něm dokonce, že dobře zná „všecky židovské obyčeje i sporné otázky“ (Sk 26,3). Pak teprve začíná popisovat svůj život.

Soustřeď se na příběh Pavlova obrácení zaznamenaný ve Sk 26,12–18 a potom pozorně uvažuj o vlivu, který mělo toto svědectví na Agrippu (Sk 26,26–28). Co podle tebe ovlivnilo Agrippovu reakci? Čím na krále zapůsobilo Pavlovo svědectví?

Pavlův popis změny, jakou Kristus způsobil v jeho životě, měl na bezbožného krále obrovský vliv. Nic není tak účinným svědectvím jako změněný život. Setkání s někým, kdo takovou změnu prožil, má na druhé veliký vliv. Tak to bylo i s králem Agrippou, jehož oslovilo svědectví života změněného Kristovou milostí. A přestože jsme patrně neprožili tak dramatické obrácení jako Pavel, každý z nás by měl být schopen říci druhým, co to znamená poznat Krista a být zachráněn jeho krví.

Aplikace

Čím nejvíce oslovuje příběh Pavlova obrácení tebe? Jaký jiný příběh obrácení ovlivnil tvůj život nebo tvou víru?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 41. kapitolu „Málem bys mě přesvědčil...“ z knihy *Poslové naděje a lásky* (AA 433–438; PNL 249–252).

Podstatou života křesťana je vztah s Kristem, který je tak bohatý a naplňující, že o něm chceme vyprávět druhým. A přestože správné učení je opravdu důležité, v žádném případě nemůže nahradit život proměněný milostí a láskou. „Spasitel věděl, že žádné důkazy, jakkoli by byly rozumově odůvodněné, nedokážou obměkčit tvrdost charakteru ani rozbít pancíř světského myšlení a sobectví. Věděl, že učedníci musí být nadáni nebeskou mocí; že evangelium může být účinné pouze tehdy, budou-li je zvěstovat lidé, kteří svou vřelost a výmluvnost získali na základě živého poznání toho, který je cestou, pravdou a životem.“ (AA 31; PNL 20) V knize Touha věků nacházíme tuto inspirující myšlenku: „Kristova podivuhodná láska si podmaní srdce i tam, kde by pouhé opakování věroučných výkladů k ničemu nevedlo.“ (DA 826; TV 527)

Někteří lidé se domnívají, že podstatou vydávání osobního svědectví je snaha přesvědčit druhé o pravdách, které objevili v Božím slově. Přestože je důležité podělit se v příhodný čas i o pravdy Božího slova, naše osobní svědectví souvisí především s osvobozením od viny, s klidem, milostí, odpuštěním, se silou, nadějí a radostí, které jsme našli v daru věčného života, jenž Ježíš zdarma nabízí.

Otázky k rozhovoru

1. Proč má podle tebe osobní svědectví tak velký vliv na druhé? Jak svědectví někoho jiného ovlivnilo tebe a tvou vlastní zkušenost?
2. Uvažujte společně o vašich odpovědích na aplikační otázku ze středy. Proč je každodenní zkušenost s Kristem tak důležitá nejen pro naše vydávání svědectví, ale i pro naši osobní zbožnost?
3. Ukázali jsme si, že upřímné svědectví může výrazně ovlivnit životy jiných lidí. Proč je však důležitou součástí našeho svědectví i zbožný život?
4. Podělte se ve třídě o svou vlastní zkušenost. Pamatujte na to, že ve svém svědectví vyprávíte, co pro vás osobně Kristus vykonal a co pro vás znamená dnes. Jakou změnu přinesl do vašeho života Ježíš?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy: